

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl předsedkyní senátu Mgr. Věrou Jachurovou, jako samosoudkyní, ve věci

žalobce: **Ing. M. H.**, narozen [redacted]
bytem [redacted]
zastoupený Mgr. Pavlou Komendovou, advokátkou,
AK se sídlem Orlí 27, 602 00 Brno

proti

žalované: **Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti ČR,**
se sídlem Vyšehradská 16, 128 10 Praha 2

o náhradu škody ve výši 38 562,70 Kč s příslušenstvím,

takto:

- I. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci částku [redacted] Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05% z částky [redacted] Kč od 22. 8. 2017 do zaplacení, a to ve lhůtě 15 dnů od právní moci rozsudku.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci na nákladech řízení částku 18 354 Kč, k rukám Mgr. Pavly Komendové, advokátky, a to ve lhůtě 15 dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se na žalované domáhá zaplacení shora uvedené částky s tím, že dne 5. 8. 2010 byl jménem JUDr. Jany Elšíkové, notářky se sídlem v Olomouci sepsán jejím zástupcem Mgr. Petrem Elšíkem, notářský zápis sp. zn. [REDACTED] o uznání dluhu s dohodou o závazku ke splnění pohledávky se svolením k vykonatelnosti notářského zápisu ve smyslu ustanovení § 71b a následující, notářského řádu. Tento notářský zápis byl sepsán mezi žalobcem, věřitelem, společností Česká komerční společnost družstvo a dlužníkem a A [REDACTED] E [REDACTED]. Na základě notářského zápisu všichni účastníci shodně prohlásili, že žalobce jako věřitel půjčil společnosti Česká komerční společnost, jakožto dlužníku částku [REDACTED] Kč. Společnost Česká komerční společnost se zavázala, pro případ prodlení s úhradou jistiny, žalobci zaplatit smluvní pokutu ve výši 0,15% denně z nesplacené částky. A [REDACTED] E [REDACTED] se současně jakožto ručitel zavázala uhradit jistinu včetně dohodnutého úroku a smluvní pokuty v případě, že tato částka nebude uhrazena společností Česká komerční společnost. V článku VIII. notářského zápisu současně ručitelka A [REDACTED] E [REDACTED] vyslovila souhlas k přímé vykonatelnosti v případě, že svou povinnost, ke které se zavázala, řádně a včas nesplní. V reakci na skutečnost, že společnost Česká komerční společnost svou povinnost dle notářského zápisu nesplnila, vyzval žalobce A [REDACTED] E [REDACTED], aby jakožto ručitelka splnila svou povinnost za dlužníka, společnost Česká komerční společnost. Jelikož ani ona svou povinnost nesplnila dobrovolně, podal žalobce na A [REDACTED] E [REDACTED] exekuční návrh v souladu s ustanovení § 35 zákona č. 120/2001 Sb. Usnesením Okresního soudu v Mladé Boleslavi byla na základě notářského zápisu nařízena exekuce proti A [REDACTED] E [REDACTED], pro vymození pohledávky [REDACTED] Kč a smluvní pokuty ve sjednané výši. Provedením exekuce byl pověřen Mgr. David Vybíral, Exekutorský úřad Praha 6. Exekučním titulem byl výše specifikovaný notářský zápis. Na základě usnesení soudního exekutora bylo rozhodnuto, že se exekuce v části pro vymození smluvní pokuty ve výši 0,15% denně z částky [REDACTED] Kč, zamítá. S odkazem na rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 1 Cz 62/1975 a sp. zn. 20 Cdo 4656/2008, bylo soudním exekutorem konstatováno, že v notářském zápisu nelze platně svolit k vykonatelnosti smluvní pokuty do budoucna. Povinná A [REDACTED] E [REDACTED] současně navrhla zastavení exekuce v celém rozsahu. V reakci na návrh A [REDACTED] E [REDACTED] došlo k vydání usnesení Okresního soudu v Mladé Boleslavi dne 7. 7. 2015, na základě kterého byla exekuce zcela zastavena, žalobce byl povinen nahradit A [REDACTED] E [REDACTED] náklady řízení ve výši 115 688 Kč a dále byl žalobce povinen, soudnímu exekutorovi zaplatit náklady exekučního řízení ve výši 7 865 Kč. Exekuční soud v tomto řízení zkoumal, zda notářský zápis se exekučním titulem dle ustanovení § 274 písmeno e) zákona č. 99/1963 Sb., a zda splňuje náležitosti dle ustanovení § 71b) odstavec 1 zákona č. 358/1992. Exekuční soud se také z úřední povinnosti zaměřil na přezkum materiální vykonatelnosti notářského zápisu, jako exekučního titulu. V odůvodnění usnesení exekučního soudu č. j. [REDACTED], Okresní soud v Mladé Boleslavi opírá své závěry především o rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 21 Cdo 494/2014. Proti usnesení Okresního soudu v Mladé Boleslavi ze dne 7. 7. 2015 podal žalobce odvolání ke Krajskému soudu v Praze. Usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 5. 10. 2015 bylo rozhodnuto tak, že usnesení Okresního soudu v Mladé Boleslavi se potvrzuje a žalobce je povinen nahradit A [REDACTED] E [REDACTED] náklady řízení ve výši 386 002,87 Kč a 38 804 Kč. Krajský soud v Praze se při rozhodování plně ztotožnil s názorem Okresního soudu v Mladé Boleslavi, když taktéž shledal notářský zápis, jako materiálně zcela nevykonatelný. Usnesení Okresního soudu v Mladé Boleslavi, jakož i usnesení Krajského soudu v Praze, nabylo právní moci a stalo se vykonatelným. Žalobce následně brojil proti usnesení Okresního soudu v Mladé Boleslavi a proti usnesení Krajského soudu v Praze, dovoláním k Nejvyššímu soudu ČR. Usnesením Nejvyššího soudu ze dne 1. 4. 2016 bylo rozhodnuto tak, že dovolání se odmítá a žalobce je povinen zaplatit A [REDACTED] E [REDACTED] náhradu nákladů dovolacího řízení ve výši

38 562,70 Kč. Nejvyšší soud České republiky v odůvodnění stručně uvedl, že daná problematika již byla v minulosti dovolacím soudem řešena, například v již zmíněném rozhodnutí 21 Cdo 494/2014 ze dne 3. 9. 2014. Náklady dovolacího řízení žalobce A. E. uhradil. Žalobce uvedl, že pokud jde o náklady za řízení před Okresním soudem v Mladé Boleslavi a Krajským soudem v Praze, to je pokud jde o škodu ve výši 455 631 Kč, ohledně této částky vedl žalobce s Českou republikou soudní spor, vedený Obvodním soudem pro Prahu 2, sp. zn. Ačkoliv žalobce vyzval žalovanou k úhradě újmy ve výši 455 631 Kč, žalovaná ve lhůtě 6 měsíců od doručení výzvy nereagovala. Žalovaná, respektive Ministerstvo spravedlnosti následně vydalo dne 20. 10. 2016 stanovisko, v němž v plném rozsahu vyhovělo výzvě žalobce a posléze mu uhradilo požadovanou částku ve výši 455 631 Kč. Ve stanovisku výslovně Ministerstvo spravedlnosti uvedlo, že došlo k nesprávnému úřednímu postupu dle ustanovení § 13 odstavec 1 zákona, kdy nesprávným úředním postupem bylo sepsání notářského zápisu notářkou. V průběhu soudního řízení u Obvodního soudu pro Prahu 2 posléze došlo též k úhradě částky 11 123,80 Kč, představující zákonný úrok z prodlení z částky 455 631 Kč. S ohledem na skutečnost, že žalobce náklady dovolacího řízení za účelem zvrácení rozhodnutí Okresního soudu v Mladé Boleslavi a Krajského soudu v Praze vynaložil účelně a tyto náklady nebyly vypořádány v dotčeném řízení, domáhá se žalobce touto žalobou zaplacení škody ve výši 38 562,70 Kč, představující náklady dovolacího řízení, které byl žalobce povinen uhradit A. E. V reakci na skutečnost, že žalobce adresoval Ministerstvu spravedlnosti dne 21. 2. 2017 výzvu, kterou Ministerstvo zaevidovalo, avšak ke dni podání žaloby na výzvu nikterak nereagovalo, požaduje žalobce vedle škody, též zaplacení zákonného úroku z prodlení od 22. 8. 2017.

2. Žalovaná navrhlá zamítnutí žaloby a argumentovala, že jakkoliv má žalovaná za nesporný vadný postup při sepsu notářského zápisu dne 5. 8. 2010, kdy z uvedeného důvodu byla žalobci nahrazena škoda, spočívající v nákladech exekučního řízení před soudy I. a II. stupně, není na druhou stranu žalovaná toho názoru, že náklady dovolacího řízení lze považovat za účelně vynaložené náklady, na nápravu tohoto vadného postupu, případně za škodu přímo vzniklou tímto vadným postupem. Podle mínění žalované, absentuje v posuzovaném případě přímá bezprostřední příčinná souvislost. Pravomocné zamítnutí exekuce bylo podrobně odůvodněno s jednoznačným odkazem na usnesení Nejvyššího soudu ČR, sp. zn. 21 Cdo 494/2014. Dokonce k námitkám žalobce odvolací soud poukázal na usnesení ústavního soudu ČR ze dne 14. 4. 2015, sp. zn. II. ÚS 3615/14, který tímto rozhodnutím aproboval závěry uvedené v citovaném usnesení Nejvyššího soudu ČR a zmínil i další rozhodnutí dovolacího soudu, které se na toto usnesení odkazují. Jestliže žalobce zvolil tu cestu, že i přes přehledně vyloženou judikaturu přistoupil k podání mimořádného opravného prostředku, jednalo se o jeho volní jednání, které pak mělo své důsledky v podobě neúspěchu v řízení u dovolacího soudu a s tím spojenou povinností, nahradit náklady řízení protistraně. Náklady dovolacího řízení tak nejsou důsledkem vadného postupu notářky JUDr. Elšíkové, nýbrž zvoleného procesního postupu žalobce. Využití řádných opravných prostředků nelze žalobci vytýkat, nicméně volba mimořádných opravných prostředků by již měla podléhat racionálnímu posouzení možností v tom kterém případě.
3. Na základě provedeného dokazování má soud za prokázáno, že usnesením ze dne 7. 7. 2015 Okresní soud v Mladé Boleslavi ve věci zastavil zcela exekuci oprávněného Ing. M. F. proti povinné A. E. dále rozhodl, že oprávněný je povinen do 3 dnů od právní moci usnesení zaplatit povinné na náhradě nákladů řízení částku 115 688 Kč a dále soudnímu exekutorovi Mgr. Davidu Vybíralovi zaplatit náklady exekuce ve výši 7 865 Kč, soud v odůvodnění konstatoval, že se s úřední povinností zaměřil na přezkum materiální vykonatelnosti exekučního titulu, respektive na otázku, zda

notářský zápis Jany Elšíkové ze dne 5. 8. 2010 ob stojí vedle současné judikatury, Okresní soud dále uvedl, že jestliže notářský zápis obsahuje pouze částečné vymezení rozsahu předmětu plnění ve vztahu mezi ručiteli navzájem, nikoliv však mezi ručiteli a dlužníkem, nelze považovat takové vymezení rozsahu předmětu plnění za určité, a předmětný notářský zápis vůči ručiteli za materiálně vykonatelný, Okresní soud uzavřel, že exekuční titul není materiálně vykonatelný, jestliže ručitelský závazek neobsahuje rozsah, v jakém zaniká povinnost ručitele k plnění po splatnosti dluhu ručiteli při splnění dluhu dlužníkem a naopak, z tohoto důvodu nelze na majetek povinného podle takového notářského zápisu nařídit exekuci, usnesením ze dne 5. 10. 2015 Krajský soud v Praze potvrdil usnesení soud I. stupně ze dne 7. 7. 2015 ve výrocích I. a III., ve výroku II. toto usnesení změnil tak, že oprávněný je povinen, do 3 dnů od právní moci tohoto usnesení zaplatit povinné na náhradě nákladů řízení částku 386 002,87 Kč a dále odvolací soud rozhodl, že oprávněný je povinen zaplatit povinné na náhradě nákladů odvolacího řízení částku 38 804 Kč, odvolací soud uzavřel, že soud I. stupně postupoval správně, když notářský zápis považoval za materiálně nevykonatelný, podáním ze dne 26. 11. 2015 podal žalobce jako oprávněný dovolání proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 5. 10. 2015, Nejvyšší soud usnesením ze dne 1. 4. 2016 rozhodl o podaném dovolání tak, že dovolání oprávněného se odmítá a oprávněný je povinen zaplatit povinné na náhradě nákladů dovolacího řízení částku 38 562,70 Kč, usnesením Nejvyššího soudu České republiky nabylo právní moci dne 11. 1. 2017, žalobce uhradil dne 17. 1. 2017 A ■ E ■ částku 38 562,70 Kč, dne 21. 2. 2017 uplatnil žalobce u žalované nárok na náhradu škody ve výši 38 562,70 Kč, žalovaná žádosti žalobce nevyhověla.

4. Výše uvedené skutečnosti soud zjistil ze spisu Okresního soudu v Mladé Boleslavi sp. zn. ■■■■■■■■■■, potvrzení o platbě na účtu vedeném u banky ■■■■■■■■■■ ze dne 17. 1. 2017, k žádosti o náhradu újmy ze dne 20. 2. 2017 a stanoviska žalované ze dne 21. 11. 2017.
5. Po zhodnocení zjištěných skutečností soud dospěl k následujícímu závěru o skutkovém stavu věci:

Usnesením Okresního soudu v Mladé Boleslavi ze dne 7. 7. 2015 č. j. ■■■■■■■■■■ ve spojení s usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 5. 10. 2015, č. j. ■■■■■■■■■■ byla zcela zastavena exekuce pro vymožení pohledávky ve výši ■■■■■■■■■■ Kč s příslušenstvím, podle notářského zápisu notářky JUDr. Jany Elšíkové ze dne 5. 8. 2010, sp. zn. ■■■■■■■■■■ usnesením Nejvyššího soudu České republiky ze dne 1. 4. 2016 bylo odmítnuto dovolání oprávněného a oprávněnému byla uložena povinnost zaplatit povinné na náhradě nákladů dovolacího řízení částku 38 562,70 Kč, usnesení Nejvyššího soudu České republiky nabylo právní moci dne 11. 1. 2017, žalobce uplatnil u žalované dne 21. 2. 2017 nárok na náhradu škody ve výši 38 562,70 Kč, žalovaná žádosti žalobce nevyhověla.

6. Podle § 1 odst. 1. zákona č. 82/1998 Sb., stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu způsobenou při výkonu státní moci.
7. Podle § 5 písmeno b) zákona č. 82/1998 Sb., stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu, která byla způsobena nesprávným úředním postupem.
8. Podle § 13 odstavec 1. zákona č. 82/1998 Sb., stát odpovídá za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem. Podle odstavce druhého, téhož zákonného ustanovení, právo na náhradu škody má ten, jemuž byla nesprávným úředním postupem způsobena škoda.
9. Podle § 4 odstavec 1 zákona č. 82/1998 Sb., za výkon státní správy podle § 3 odstavec 1 písmeno b) se považuje i sepisování veřejných listin o právních úkonech, zápisy

skutečností do veřejného rejstříku provedené notářem podle zákona upravujícího veřejné rejstříky právnických a fyzických osob, úkony notáře jako soudního komisaře a úkony soudního exekutora, případně jeho zástupce, zanikl-li exekutorovi výkon exekutorského úřadu a je-li tímto zástupcem exekutorský kandidát, při výkonu exekuční činnosti, sepisování exekutorských zápisů a při činnostech vykonávaných z pověření soudu, podle zvláštního právního předpisu. Podle odstavce druhého, téhož ustanovení, činnost notáře a soudního exekutora, případně jeho zástupce zanikl-li exekutorovi výkon exekutorského úřadu, a je-li tímto zástupcem exekutorský kandidát, podle odstavce 1 se považuje za úřední postup.

10. Podle § 15 odstavec 1, zákona č. 82/1998 Sb., přizná-li příslušný úřad náhradu škody, je třeba nahradit škodu do šesti měsíců od uplatnění nároku.
11. Po zhodnocení zjištěného skutkového stavu věci soud dospěl k závěru, že žalobci vznikla škoda v příčinné souvislosti s nesprávným úředním postupem ve smyslu § 13 odstavec 1 zákona č. 82/1998 Sb., spočívajícím ve vadném postupu při sepisu notářského zápisu dne 5. 8. 2010. Mezi účastníky nebyly sporné skutkové okolnosti týkající se průběhu exekučního řízení, které bylo u Okresního soudu v Mladé Boleslavi vedeno pod sp. zn. [REDAKCE] [REDAKCE] když současně tyto skutečnosti byly prokázány listinnými důkazy tak, jak je uvedeno shora. Zejména bylo prokázáno, že usnesením Okresního soudu v Mladé Boleslavi ze dne 7. 7. 2015 a usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 5. 10. 2015 byla zcela zastavena exekuce, která byla žalobcem jako oprávněným vedena proti A [REDAKCE] E [REDAKCE] jako povinné, na základě notářského zápisu notářky JUDr. Jany Elšíkové ze dne 5. 8. 2010 sp. zn. [REDAKCE] [REDAKCE]. Důvodem zastavení exekuce byl závěr soudů obou stupňů o materiální nevykonatelnosti předmětného exekučního titulu. Z uvedeného vyplývá, že postupem notářky při sepisování předmětného notářského zápisu došlo k nesprávnému úřednímu postupu ve smyslu ustanovení § 13 odstavec 1 zákona č. 82/1998 Sb., když sepisování veřejných listin o právních úkonech je ve smyslu ustanovení § 4 odstavec 1 zákona č. 82/1998 Sb. výkonem státní správy a tato činnost notáře je podle § 4 odstavec 2 zákona č. 82/1998 Sb. úředním postupem. Je nepochybné, že uvedený nesprávný úřední postup, tedy sepis materiálně nevykonatelného notářského zápisu, vedl v majetkové sféře žalobce ke vzniku škody, neboť žalobce v dobré víře, že disponuje řádným exekučním titulem, podal návrh na zahájení exekuce. Mezi účastníky pak nebylo sporné, že v majetkové sféře žalobce vznikla škoda tím, že žalobci byla uložena povinnost k náhradě nákladů řízení před soudem I. a II. stupně, k rukám procesně úspěšné druhé (povinné) strany Soud má za to, že škoda v majetkové sféře vznikla žalobci v přímé příčinné souvislosti s výše popsáním nesprávným úředním postupem i tím, že žalobci byla uložena povinnost uhradit povinné straně náklady dovolacího řízení ve výši 38 562,70 Kč. V této souvislosti je třeba zdůraznit, že žalobce nejednal nikterak svévolně, pokud se proti rozhodnutí odvolacího soudu bránil podáním mimořádného opravného prostředku - dovolání, naopak žalobce se snažil využít všechny dostupné prostředky k tomu, aby dosáhl účelu sledovaného zahájením předmětného exekučního řízení a aby zamezil vzniku škody v jeho majetkové sféře tím, že byl povinen uhradit druhé straně náklady exekučního řízení. V této souvislosti nelze rovněž přehlédnout, že žalovaná nahradila žalobci škodu uplatněnou v souvislosti s povinností k náhradě nákladů řízení před soudem I. a II. stupně až poté, kdy bylo Nejvyšším soudem České republiky rozhodnuto o podaném dovolání. Lze se tak i domnívat, že žalovaná mohla vyčkávat, s jakým závěrem bude dovolací řízení uzavřeno. Soud proto uzavírá, že náklady dovolacího řízení ve výši 38 562,70 Kč žalobce uhradil v přímé příčinné souvislosti s předmětným nesprávným úředním postupem, a žalovaná je proto povinna nahradit žalobci takto vzniklou škodu. Soud proto rozhodl, jak je uvedeno shora ve výroku I. tohoto rozsudku, a žalované uložil povinnost, zaplatit žalobci částku 38 562,70

Kč se zákonným úrokem z prodlení z této částky od 22. 8. 2017, neboť k tomuto datu žalovaná byla již v prodlení s úhradou této škody s ohledem na uplynutí zákonné šestiměsíční lhůty, ve smyslu § 15 zákona č. 82/1998 Sb.

12. Výrokem II. soud rozhodl o nákladech řízení, podle ustanovení § 142 odstavec 1 o. s. ř. Žalobci vznikly náklady řízení, které spočívají v odměně advokáta, ve výši 2 660 Kč za 1 úkon právní pomoci podle § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb. v rozsahu 4 úkonů právní pomoci (převzetí a příprava zastoupení, 2x písemné podání soudu, 1x účast u jednání) spolu s paušální náhradou hotových výloh po 300 Kč za 4 výše specifikované úkony právní pomoci podle § 13 odstavec 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., dále v cestovních výdajích za cestu k jednání na trase [REDAKCE] Praha a zpět, celkem 416 km, osobním vozidlem s průměrnou spotřebou motorové nafty 5,2 litrů na 100 km, tedy cestovních výdajích ve výši 2 328,63 Kč podle vyhlášky č. 463/2017 Sb., dále má žalobce nárok na náhradu za promeškaný čas podle § 14 odstavec 1 a odstavec 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., a to v rozsahu 10 půlhodin po 100 Kč, vše zvýšené o 21% DPH, celkem tedy 18 354 Kč, které je žalovaná povinna zaplatit k rukám právní zástupkyně žalobce, a to ve lhůtě 15 dnů od právní moci rozsudku. Pro úplnost soud dodává, že ve smyslu ustanovení § 31 odstavec 4 zákona č. 82/1998 Sb., nemá poškozený právo na náhradu nákladů zastoupení, které vznikly v souvislosti s projednáváním uplatněného nároku u příslušného úřadu. Žalobce proto nemůže uplatňovat nárok na náhradu nákladů řízení v souvislosti s výzvou, respektive uplatněním nároku u žalované podle § 14 a následující, zákona č. 82/1998 Sb.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze, prostřednictvím soudu zdejšího.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí, nebo soudní exekuci.

Praha 6. června 2018

Mgr Věra Jachurová, v. r.
předsedkyně senátu